

08/06/2018

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לדברי [ד"ר אביבה אלעד](#) ב-Ynet, ההזנחה של מערכת הבריאות הציבורית הורגת יותר אנשים מאשר תאונות הדרכים והתקפות הטרור גם יחד. למה לא מוכרז מצב חירום? למה הנושא לא נמצא בראש סדר העדיפויות הלאומי? לממשלת ישראל הפתרונים:

"תהליך הקריסה של מערכת הרפואה הישראלית הוא אסון לאומי מתמשך, שפוגע בביטחון הבריאותי של כל אחד מאיתנו, יום אחרי יום. אילנה, בת 45, הופנתה בבוקר על ידי רופא המשפחה שלה לחדר מיון בבית חולים מרכזי עקב קוצר נשימה ופליטת כיח דמי בכמות מרשימה. בחדר המיון נלקחו בדיקות דם ובוצע סי טי ריאות שהדגים תסחיף ריאתי (מצב דחוף ומסכן חיים).

לאחר כ-12 שעות במיון, שאותן תיארה אילנה כ'מלחמת עולם', היא אושפזה במחלקה הפנימית, שם הציעו הרופאים להתחיל טיפול באופן מיידי. החולה הסובלת והמותשת הגיעה למחלקה העמוסה לעיפיה, בסביבות 9 בערב באשליה שהגיעה לשלב המנוחה והטיפול. להפתעתה, נאמר לה כי אין מיטות פנויות במחלקה וכי עליה לישון על כורסא במשך הלילה.

לשאלתה אם למחרת בבוקר תמצא לה מיטה פנויה, נענתה כי ייתכן שהיא תיאלץ לשהות בכורסא במשך יומיים שלושה נוספים לפחות. בתסכולה הרב, ביקשה אילנה לשחררה מהאשפוז. למרות שהובהר לה כי מדובר בסכנת חיים, היא חתמה על ויתור אשפוז תוך תחושת השפלה קשה, והלכה לישון בביתה, זאת למרות שהייתה מודעת לקיצוניות המעשה שעשתה. היא העדיפה לקחת על עצמה סיכון כיוון שהייתה בטוחה כי החלופה של אשפוז בתנאי אי ספיקה עלולה לסכן את חייה לא פחות ממצבה הרפואי.

איך הגענו למצב כזה? ב-1983 שבתנו רעב כשהבנו שמסוכן לאשפז קשישות במסדרון, היום לבנותיהן ונכדותיהן אין מיטה אפילו שם.

הנתונים מתפרסמים מדי שבוע בתקשורת ובדו"חות, אך המערכת ממשיכה להידרדר באין עזור. איך ייתכן שמדינה שגאה ברמת רפואה מהמתקדמות בעולם, בטכנולוגיה ומחקר בחזית החדשנות, בסל

תרופות מכובד וברופאים ואחיות שרק בזכותם המערכת עדיין מתפקדת, סופגת מדי יום פיגוע המוני של עשרות מתים מטעויות רפואיות ומנזקי המערכת?

קורבנות התהליך המסוכן הזה מתחלקים לשני סוגים: הקורבנות מתחלפים הם המטופלים ובני המשפחות שלהם, החווים פגיעה בדרגות שונות, חלקם מתים, אחרים נפגעים בריאותית או נפשית ומשתדלים לשכוח עם עבור זעם.

ואילו הקורבנות הקבועים הם הרופאים והאחיות המסורים, הנושאים על גבם את תחלואי המערכת, פועלים בתת תנאים ועושים מאמץ עליון לעמוד בתנאי פיגוע המוני מתמשך. חלקם בערפול תודעה אחרי תורנויות וכוננויות סוחטות, עייפות והצפה של דרישות.

המערכת הרפואית הישראלית זוכה למחמאות בינלאומיות בזכות ההון האנושי שלה, צוותי הרפואה הנסחטים עד לשד עצמותיהם, סופגים את האש הצולבת כשהם כורעים מול עומס דרישות ומטלות, נמחצים בין הצורך לטפל בכמות גדולה של חולים, לבין החשש המתמיד מתקיפות ותביעות.

אך אל מול המחמאות על הישגי הרפואה, ישראל מדורגת במקום מאוד לא מחמיא במדדי מערכת הבריאות ביחס למדינות OECD אחרות. כשהמערכת באי ספיקה, היא פועלת לאורך זמן בדגש על מה שדחוף, נושאים חשובים נחקים ונבדק הולך לאיבוד חלק חשוב מהעיקרים הבסיסיים של התנהלות רצויה וקשר אנושי קשוב. תפקוד כזה הרסני למערכת.

התוצאה העגומה הינה פגיעה באמון המטופלים ברופאים ובאחיות, מבלי שאלו יזהו כי שורשי הבעיה מקורם במערכת – בתנאי העבודה ולא בצוות הרפואי.

לכולנו מטרות משותפות – הפחתת הסבל המיותר שנגרם במסדרונות הרפואה, שיפור בטיחות הטיפול הרפואי ושיפור היעילות שלו. אלו מטרות שניתן להשיג רק באמצעות דגש על שימור המשאב העיקרי של המערכת הרפואית: טיפוח ושמירה על צוותי הרפואה, רק כך יוכלו לתת טיפול ראוי למטופלים שחיינם ובריאותם תלויים בהם.

מספר נתונים אובייקטיביים שאמורים להדאיג כל אחד ואחת מאיתנו:

בכל יום מתים עשרות אנשים ומאות נפגעים עקב מצוקת המערכת: תמונה עגומה זו, הנגזרת מדו"ח מבקר המדינה, שלפיו בין 4,500 ל-6,000 איש מתים בישראל מדי שנה מזיהומים נרכשים בבתי חולים ש-75% מהם הם בני מניעה, היא רק קצה הקרחון.

הביטחון הבריאותי שלנו, של ילדינו והורינו בסכנה: מערכת הרפואה בישראל, המצויה בתת תקצוב מתמשך ובפערים הולכים וגדלים בין כוח האדם המטפל לבין צורכי האוכלוסייה ההולכת ומתבגרת, נמצאת על פי תהום. התראות חוזרות על קריסה צפויה אינן מעוררות את הציבור הישראלי לפעולה, זאת למרות הדוגמא המוחשית של קריסת מערכת הבריאות האנגלית שנחשבה בעבר למערכת בריאות ציבורית יציבה וטובה.

כמות המתים והנפגעים שלא לצורך במערכת הבריאות גדולה יותר מכמות נפגעי הטרור ותאונות הדרכים גם יחד: אם הציבור הרחב יתעורר להבין זאת, ייתכן שנצליח לרתום ולאחד כוחות של הציבור ביחד עם צוותי רפואה, הנהלות רפואיות ומשרד הבריאות.

כולנו – חולים בעבר, בהווה או בעתיד - חייבים להתגייס להצלה דחופה של מערכת הבריאות שלנו לפני שיהיה מאוחר מדי."

"מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי

צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"